

TOTI • LIST

LETO I.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE. / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO.

ŠTEV. 12.

Tek. račun pri Ljubljanski kred. banki, podr. Maribor št. 11.258. Naročnina: četrletno din 9.—, polletno 16.—, celoletno 30.—.

„Frdamani bik! Kako bezlja! Prav nič se ne razume na ta lepa rdeča drevesa!“

12. številka je imela malo zamude, temu nismo krivi mi, temveč »tehnične zapreke«. Kljub temu, da bo nosila naslednja številka nesrečno trinajstko, zagotavljamo, da bo izšla s prvim septembrom in — ob krepkem sodelovanju plačanih naročnin — zopet v dveh barvah.

Uredništvo.

Kdo je poštenjak?

Poštenjak je, ki se ga rad pošteno »nažlajfa«.

Poštenjak je, ki se po tatvini sam javi policiji.

Poštenjak je vsak bogat in prebri-san človek.

Poštenjak je, ki je »pošten i jak«.

Poštenjak je končno vsak, ki se pere z milom in ima »čiste roke«.

Sedaj bi še gotovo radi slišali, da je poštenjak, kdor je poraynal naročnino »Totege lista«. Ne bo nič!

Poravnati našo naročnino — je samo po sebi umevno.

Pravijo ...

Pravijo, da so Japonci za svetovni mir.

Pravijo, da so prireditve »Mariborskega tedna« osuševalna kura.

Pravijo, da je na svetu preveč ljudi. Zato pa delajo vojne. In da bi v vojni ne zmanjkalo ljudi — podpirajo številnost rojstev.

Pravijo, da je nemogoče biti pаметen in neumen hkratu. Da, da, takšne stvari zmorejo le genialni ljudje.

Pravijo, da za dežjem solnce pride. Toda kdaj pride, tega ne pravijo.

Pravijo, da trde Nemci, da je »panslavizem« istoveten s »pansklavizmom«.

Pravijo, da živi poet od poezije.

Pravijo, da s klobukom v roki prideš najdalje. Kaj pa, če nimaš klobuka?

NA MARIBORSKI AVENIJI

A: Kaj so to židje, ki jih še vedno izganjajo iz Avstrije?

B: Ne, to so naši nemčurji, ki se vračajo domov z — dolgim nosom.

PRIPOVEDKA

Nekoč je živel oče, ki je imel tri sinove. Dva sta bila pametna, tretji je pa nosil bele nogavice ...

Obračun po »Mariborskem tednu«

»Za božjo voljo, ljudje! Bodite pametni! Saj niste na političnem shodu!«

NOV IZUM.

Najbolj je šla kupčija izpod rok na Mariborskem tednu nekemu Ljubljancu. Prodajal je svoj lasten izum: zloščljiv dežnik, ki ga lahko sestaviš v tako majhno obliko, da dobi videz nalivnega peresa. Praktičnega pomena za Slovence ta iznajdba prav gotovo nima; kajti pri nas itak vedno dežuje in — kaj nas briga, kakšen je dežnik v »zaprtem stanju« — nositi ga moramo tako in tako vedno le razpetega.

ČUDNA RAZLAGA

Kmet pripelje svojega sinka v mesto v šolo. Ko tako postopata po ulicah, gre mimo njiju dama, močno parfumirana.

Si opazil, atek, kako v mestu dame fino dišijo?

No seveda, te pa tudi jedo bolj fine stvari, kakor mi.

PABERKI

Recepti zdravnikov so dostikrat tovarni listi za prevoz v večnost.

Beseda »oče« je pogosto prva laž, ki je nauči mati svojega otroka.

Dvojčki so produkt hiperprodukcije.

Novoporočenci so najbolj zadovoljni, če so si vedno v laseh!

Rojstvo je zločin, ki se kaznuje s smrtjo!

ŠTUDENTOVSKA

Če študent na rajžo gre,
jumpajdi, jumpajde,
nič ne pije, še manj je ...
Jumpajdijade.
Haha? Haha?
Hahahahahahaha ...

Vtiski z Mariborskega tedna

(Domača naloga.)

Razen vtiskov na nogah in med rebri, sem dobil na Mariborskem tednu še tudi marsikateri duhovni vtisk, ne samo pri morskem psu (ki tehta 6 kil in je dolg 1700 metrov) in na tistem razstavnem prostoru, kjer piše 00, temveč sploh! Bilo je odlično deževno vreme — približno sto hektolitrov na sekundo —, ko smo se ustavili ob vratih ponosne institucije MT. Bili smo štirje, dva človeka in midva s stricem. Človeka sta ata in mama, midva s stricem pa sva samo »midva«, ker je moj stric brezposeln in še povrh intelektualec, jaz pa sem takorekno še otrok. Pri vratih je rekel ata, da je zaposlen službeno, stric da se vrne čez pol minute, ker mora nekaj službeno odnesti s službenega prostora, za mamó da bo plačal večerno vstopnino, jaz pa, da pospremim mamó samo do prve slaščičarne. Tako smo prišli za mainino večerno vstopnino vsi štirje na MT, kar mi je takoj povzročilo jako ugoden vtisk. Takoj ko smo imeli tiste gospode, ki nosijo klešče v rokah in nosijo MT v gumbnici, za hrbtom, je rekel moj ljubi atek, da so vsi brezintelektualni, se pravi brezposelni intelektualci levičarji, zato, da me naj stric pelje na levo na »Jubilejno kulturno razstavo«, on sam pa, da je desničar in naju bo zato čakal v tisti razstavi, kjer piše »Vinska pokušnja«. Mama je pripomnila kratko, zato pa jedrnato, da ji je »mesto pri možu«. (Moja mamica ne pusti nikdar mojega ljubega ateka samega!) Nato je bil stric jako jezen in ne vem, ali radi »Jubilejne in kulturne razstave« ali pa radi »Vinske pokušnje«. Nato sva si ogledovala ves jubilej in vso kulturo dvajsetega stoletja, se pravi: dvajsetletnice. Občudovala sva »Prvo pomoč«, »Delavnico«, naših vrlih narodnih dam, krasna ročna dela, ki so jih izgovile njihove marljive gojenke, fotografije, ki predstavljajo skoro vse Slovence razen kulturnih delavcev, pevsko društvo »Jadran« na raznih pokopališčih, diletantske odre, medvede, kroj slovenskih fantov, jazbece, lisice in druge zverine ter kulturne pridobitve. Stric je brundal, da je »Jubilejna kulturna razstava« bolj jubilejna, ko kulturna. Vsa srečna sva nato zapustila kulturo in sva šla v cirkus »Wertheim«. Na lepakih je hipermoderen, ima dva odlična komika, celo vrsto atrakcij in stane rezervirani prostor din 5.—, prvi, drugi, tretji in četrti prostor pa kar vse povprek din 3.—. V resnici pa ni niti »hiper«, niti »moderen«, ampak se

mu včasih kaka atrakcija posreči; vstopnina pa je včasih kar po din 2.—, kar je jako demokratično in je to povzročilo ponovno jako odličen vtisk. Službeni jezik je tam esperanto, kot tudi pri nekaterih drugih kulturnih prireditvah. Imajo tam tudi jako inteligentno kozo, ki je imenitno dresirana. Ob tej priliki je neki gospod za menoj pogledal neko gospo in je rekel: »Marsikatero kozo bi bilo treba tako zdresirati!« Nakar mu je odvrnila tista neka gospa: »Ampak je za to treba pravega kozla!« Gospod je tistega kozla kar požrl, stric pa je rekel, da ima dosti cirkuške duhovitosti in sva zapustila hipermoderni cirkus. Nato sva šla še mimo »Rajskih deklic«, kjer se gnete vse polno otrok, ker tam piše: Samo za odrasle! Mimo kranjskih klobas, »Ljubavnega avtomata«, (ki hvalevredno utira preko Breznika in Ramovša popolnoma nova pota v pogledu razzlogovanja), dvokoles, avtomobilov, likerjev in drugih prometnih sredstev, sva prišla do tistega gospoda, ki s tušem vsakogar naslika in sličnost zajamči. Pred tistim gospodom sta stala suh gospod z naočniki, ki je bil bržčas državni uradnik in neka zelo debela gospa, bržčas njegova, v resnici boljša polovica, ki pa, kar se obraza tiče, ne bi bila baš prikladna za »mist Maribor«. Gospod s tušem jo je vabil, da bi jo naslikal.

Gospa je oklevala in vprašujoče gledala moža. Mož ni rekel ne bev, ne mev. Gospod s tušem je podkrepil svojo ponudbo in je povdarjal: »Sličnost popolnoma zajamčena!« Ko je to slišal gospod, se je zdrznil, prijel debeluško pod pazduho in je rekel: »Hvala! Potem pa rajši ne!«

— Vmes sta se oglašala radio Maribor in neka skupina, ki je proizvajala muziko. Radio Maribor ljubi zlasti besede »užitka poln«, »prekrasen« in »kraljestvo«. Govori jako pesniško, je brez harmonike, orgel in verskih govorov in se le včasih kaj zmoti. Tista, muziko proizvajajoča skupina, pa je neumorno svirala ganljive žalostinke. — Tako sva z ljubljanim in brezposelnim stricem na koncu prišla do »Vinske pokušnje«, tisočeri vtiskov polna. Tudi moj ljubljani atek je bil tedaj že poln, pa ne vtiskov. Mamica nama je tedaj dejala, da bi bil moj atek še bolj poln, da ni bila ž njim družno delila vseh vtiskov. In je še pristavila, da naj atek gre že vendar domov, ker, da je za danes že preveč vtiskov in, da naj pusti še nekaj vtiskov za prihodnjič. Ateku je bil tedaj pod silnimi vtiski že odpovedal jezik, samo pri kimal je z glavo in že smo ga odpejlali domov. Radi prevelikih vtiskov na MT, je bil nato moj atek zato tri dni M-u T-ast. Naj živi MT!

Župa, čorba ali juha — meša se in kuha, kuha

Manija razstav

»Gospodje! To je material! Že dvajset let služijo v stanovanjske svrhe in še se niso podrle.«

D. Goflja:

Jožek, Jožica in nevihta

On — Jožek je, star dvajset let,
in že brkat, seveda,
a Jožica je cvet deklet
in Jožeku soseda...

Naš Jožek to napako ima,
da v glavi nima brihte,
ima napako Jožica,
da se boji — nevihte...

Ker Jožek nič pri brihti ni,
dekletce le — opazuje,
devišstvo v Jožici tiči,
zato ne zapeljuje...

A Jožku Jožica je všeč,
kljub temu jo le gleda.
Je tudi Jožici odveč,
da sta samo — soseda...

Tako bi pač na vekomaj
Jožek ostal brez brihte
in Jožica devica vsaj,
da svet je brez — nevihte...

A v neki noči zagrmi,
zabliska se sred burje,
nevihta hruje, grom buči,
je pravcato neurje...

Spi Jožek v svoji sobici,
v uho odejo tlači,
v sosedni Jožica drhti,
se križa in prosjači...

Nevihte pa nič konec ni,
čprav deklet prosjači,
ko strah do vrha prikipi,
se hitro ojunači...

Do Jožeka se v kamrico
preplašena zateče, —
nevihta je, kaj briga jo,
kaj zlobni svet poreče!...

Nevihta trajala vso noč
je vse do bele zore,
a noč ima spet svojo moč,
kdo proti njej kaj more!...

Ko zjutraj vstane beli dan
ni Jožek več brez brihte,
je Jožica deklič srčan,
vsa vneta za — nevihte...

Šepeče prav na vsak korak
molitev to iskreno:
»Daj, bog nebeški, dan mi vsak
vsaj po nevihto — eno!«...

Zakaj so Mariborčani slabi trgovci?

Ker prodajajo na Mariborskem
tednu, v gledališču, kinu, razstavah,
gostilnah, kavarnah, na ulici in dru-
god vedno zijala, pa jih nič ne pro-
dajo.

ZAVRNJENIM DOPISNIKOM

Ni mnogo, »kar mož je storiti dolžan«
Preveč pa je tega, kar sili na dan!

OPREZNOST.

K »Orlu« je prišel nek skopuh in si
naročil vrček piva. Ker pa je moral
iti medtem na stran in se je bal, da
bi kdo ne izrabil ugodne prilike in mu
spil pivo, je napisal na listek: »Plju-
nil sem v vrček.« Ko pa se je čez par
minut vrnil, je našel na listku pripi-
sane besede: »Jaz tudi.«

LOPOV.

»Zakaj pa si dal svojemu psu ta-
ko neobičajno ime »Lopov?« »Veš,
to ima že svoj pomen. Če grem n. pr.
na promenado po Aleksandrovi ce-
sti in pokličem psa, se obrnejo vsi
sprehajalci v bližini proti meni.
Menda mislijo, da jih poznam.«

NEKAJ ZA VINIČARJE.

Plača viničarjev znaša tako okoli
6 dinarjev na dan. S tolikim denar-
jem je težko umreti, še težje živeti.
V Mariboru se vrši nebroj tombol;
tablice pri takozvanih »boljših« tom-
bolah veljajo tudi približno toliko.
Kaj bi ne bilo lepo, če bi mesto de-
narja prejemale viničarji kar tombol-
ske karte? Tako bi vsaj eno popol-
dne v tednu zrl s smehom v boljšo
bodočnost.

* * * *

Pride Sara k rabinu in mu pove, da
se hoče ločiti od svojega moža od
mize in postelje.

»Kaj«, vpraša rabin, »jesti tudi ne
zna več?«

— V zvezi z Mariborskim tednom in na podlagi večletnih izkušenj ž njim, se je letos izcimil garantirano zanesljivo in ceneno način za pobijanje suše. Če bo odslej kjerkoli obupna suša, se ne bo treba tamošnjim brumnim kristjanom zatekati k mašam in protivročinskim procesijam, temveč bodo uporabljali najnovejše, garantirano zanesljivo in ceneno sredstvo: napovedali bodo »Mariborski teden« in bo lilo kot iz škafe deset dni vkup...

— Zelo koristna iznajdba za izdelovalce gumijevih plaščev, nepremočljivih hubertusov in marel, je novi avtobusni kolodvor. Kajti ne more ob deževju nikdo pod njim čakati na avtobus, če ni kar v največji meri opremljen z gornjimi koristnimi predmeti...

— 40.000 dinarjev je nekdo ukraдел, samo, da se je lahko poročil. Tega reveža stane žena res mnogo: postal je tat, natovoril si je ženo, vrniti mora 37.000 dinarjev in je dobil povrh še dve leti strogega zapor. Ta fant je idealist največjega kalibra. Današnja justica je krivična: fanta bi morala izpustiti in mu dati še 40.000 dinarjev nagrade...

— V Ljubljani so se šle ženske nogomet... O, zlati vek zdaj dedcem kranjskim pride! Kmalu bodo zahtevale ženske od moških, da naj kuhajo in po možnosti tudi — rodijo...

— 5000 prodanih vstopnic je bilo na aeromitingu, gledalcev pa — 15.000. Tisto razmerje med prodanimi vstopnicami in med gledalci ni res nikjer uravnovešeno: ne v gledališču, ne v kinu, ne pri nogometu, niti ne na — Mariborskem tednu... Ko smo bili še študentje in smo nekoč uprizorjali neko tragedijo, pa se spominjam, da je bilo tedaj prodanih 300 vstopnic, — gledalo pa je tragedijo reci in piši — 40 ljudi...

— Mesarji, prekanjevalci in klobasičarji so imeli 50. letnico. Če je bilo na tej proslavi kaj mesarjenja, prekanjevanja in klobasanja, se ne smemo nič čuditi...

— Očetje trapisti so dali za božja pota in druge konjunktore nat'isniti »vozni red v nebesa«. Po tem voz-nem redu vozijo v nebesa štirje razredi vlakov: ekspres (I. razred), brzovlak (II. razred), navadni vlak

(III. razred), četrti razred pa vozi izjemoma in se vidi, da je to nekak nebeški »Konjiški ekspres«. Za te vlake je treba, seveda sorazmerno z razredom vlaka: krstne nedolžnosti, mučeniške smrti, radovoljnega uboštva, večnega devišstva(!!!), pokorščine za I. razred ali »ekspres«, prave spokornosti, zaupanja v boga, molitve, posta, miloščine za II. razred ali »brzovlak«, izpolnjevanje božjih in cerkvenih zapovedi ter stanovskih dolžnosti za III. razred ali »navadni vlak«, za IV. razred pa samo spreobrnitve na smrtno uro... Vse kaže, da bo treba za slovenski narod »vozni red v nebesa« izpopolniti v toliko, da dobi še — V. razred, ki ne bo zanj treba spreobrnitve niti ob smrtni uri in ki ne bo vlak,

temveč običajno — pešačenje...

— V Beogradu so imeli pred par dnevi mačka in vsi listi so se o tem na debelo in široko razpisali. Takega mačka, kot ga je imel zadnje dni Maribor, pa že dolgo ni bilo nikjer in kljub temu nihče nič ne piše — niti »Toti list«!

— Veliko konkurenco je bilo opaziti na Mariborskem tednu med štajerci in Kranjci. Radi klobas namreč. V enem izmed pavilijonov si dobil pristne štajerske klobase, takoj v naslednjem pa edino pristne in prave domače kranjske klobase. Ker pa Slovenci ne ljubijo razprtij, so se enodušno zedinili in krepko požirali — ne sline — temveč Tscheligijevo pivo.

Agencija Stefani: Angleški lord Ruciman je ob priliki sestanka z nekim češkim državnikom izjavil, da med Sovjeti in Japonci sploh ni nobenega nesporazuma, nasprotno...

... Kaj mogoče takole izgleda to »nasprotno«?

»MA OŠTJA« SE GRE KOPAT PO DEŽEVJU

»Ma oštja«, je vroče, sem ga rekel in se ga šel kopat. Pa ga nisem imel danari. Kaj bi ga zdaj? Šla sem ga s hlačkami v torbi v reka Drava. Ko

sem ga bil v vodi in sem ga imel polna usta in nos, sem ga rekel: Ma ga ni to morje Adrijansko! Niti slani (popravi: slavni) otok Mariborski. Ma ga je umazana in ga ima barvo, kakor bi ga tekla noč in dan iz druga stran

POLITIKA.

Če kamen kraški bil bi kruh,
to bi se Kraševci mastili!
Če laž pa kdaj se v morje spremeni,
politiki nam bodo potonili.

Krpelj.

»POL DEVICA«.

V Ljubljani so vrteli film »Pol devica«. Pa so se našli nergači, ki jim ni bilo prav, da so predvajali ta film v kinu, ki sicer bolj obraja pasijonske igre. Gospoda! Morale ni kršil nihče! Pokazali so le pol device in to le tisto polovico, ki ni razburljiva in zapeljiva...

ČUDEŽ.

Slovenec čudež že v kosteh tiči:
Johanca, dekle iz Vodice,
rešuje grešne duše iz vic,
možje ponosni pa z neznanko
Zadružno gospodarsko banko
in vse, kar kje po njej diši.

Krpelj.

UTRINEK.

Nekdaj imeli Vódnika smo za
vodnika,
Zdaj so vodniki nam — najhujši
odrtniki.

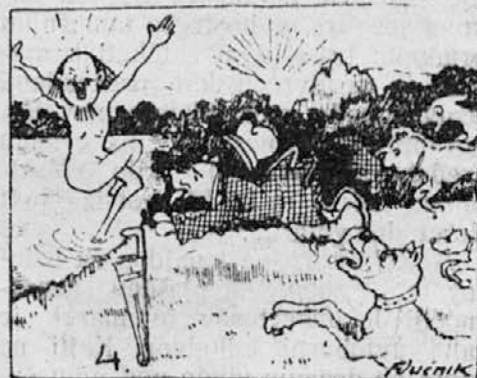
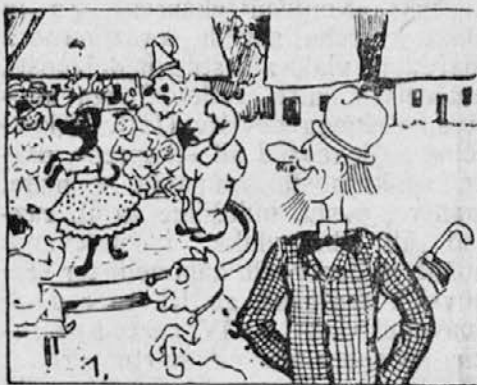
Krpelj.

V SPOMINSKO KNJIGO.

V prešernosti usoda dala nam je
enega Prešerna,
da sto let z njim bahá se čreda
maloverna.
Prešeren spi, a če bi danes vstal,
bi svoje rojstvo sam objokoval.

Krpelj.

Jakec in Kakec

EVHARISTIČNI KRIŽ.

Neka občina v Halozah je postavila evharistični križ. Da pa bi zvedeli za to požrtvovalnost domačini in tujci, so občinski možje napravili napis: »Naš Gospod Jezus Kristus je bil za naše grehe pribit na križ — na stroške občine dne 1. julija 1938.«

KUGA V CELJU.

Kuga in griža po Celju razsaja s težkimi slutnjami ljudstvo navdaja. Da bi rešili nadležne se griže v oglih in kotih postavljaja — križe.

TO PA JE ŽE OD SILE.

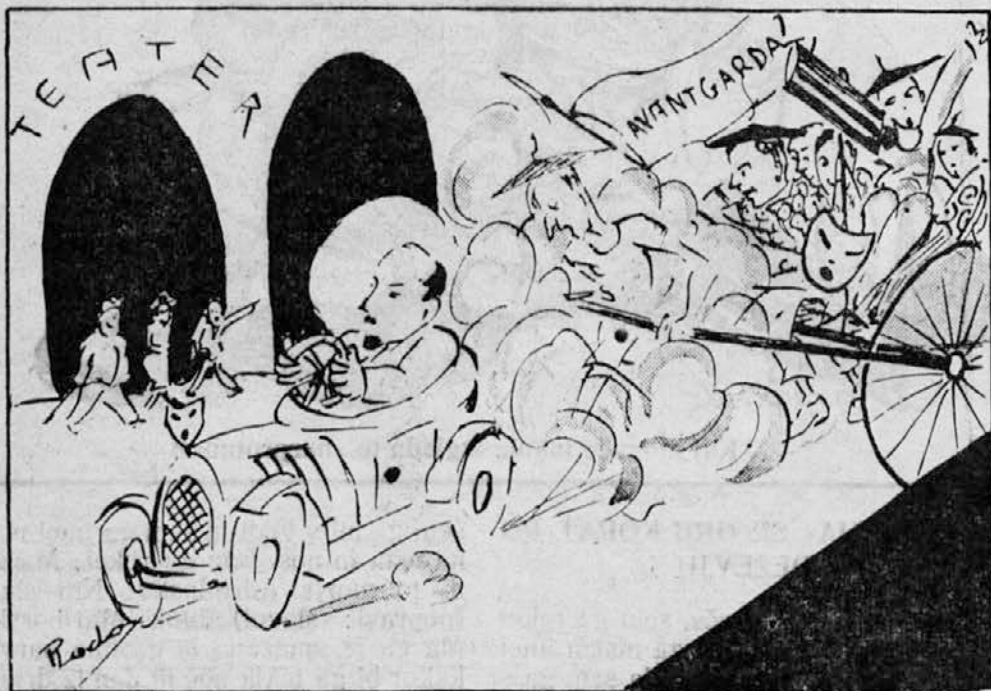
Peter Trpin je imel strgano bajto in tri orale slabe zemlje, tako da se je s svojo rodbino komaj preživljal. Pri njem je služil za hlapca Janez; pa še ta je ostal le, ker se je zagledal v gospodarjevo hčer Micko. Nekoč je našla Trpinova žena na njivi crknjeno kokoš. Četudi je že nekoliko smrdela, jo je Trpinka oskubila in pripravila za kosilo. Le z muko je jedel Janez kuretnino. Pa kaj se hoče: ljubezen je sila, ki slednjič vse premaga. Par dni pozneje je zbolela edina domača svinja. Ker ji ni bilo mogoče pomagati, jo je Trpin zaklal. Tako so imeli vsaj svinjsko pečenko. Zopet se je Janez s težavo premagal in jedel meso. Nesreča pa je hotela, da je kmalu nato zbolela prevžitkarica Jera. Nesrečni Janez je pobral šila in kopita. »Kaj pa delaš, Janez,« ga je vprašal Trpin, »saj ne nameraš oditi?« »Ne, ne,« mu je odvrnil Janez, »zdaj pa grem. Kokoš in svinjo sem še prenesel. Da pa bi moral zdaj požreti še vašo prevžitkarico, to pa je že od sile! Adijo.«

ČISTI MARIBORČANI.

Postali čisti so zelo res vrli Mariborčani: na Glavnem trgu so celo Brezmadežno očistili.

DVAJSETLETNICA.

Kaj bo čez dvajset let, kdo naj to ve? Vemó samo, da danes je zadnja smet.

Pa pravijo, da avantgardisti vzdigujejo prah!

Mariborski epigrami

Če hočeš kdaj kam potovati,
Za red in cene moraš znati.
Kako greš v London, v Tokio,
v Paris, na Dunaj, v Kamnico,
kaj nudijo ti Dom Pohorski,
Metáva, Teden Mariborski —
vse to ti Alfred oznanjuje,
ker on pri Putniku kraljuje.

MOHORJEVA DRUŽBA

Velik kos je patriota,
poštenjak in nič falota.
Dasi »mož« ni »pedagoški«,
dobro vzgaja rod otroški.
Zanj, za kralja, dom se same
kosovske prijel je drame.
Kadar ne učiteljuje,
nacionalnih dram ne kuje,
pa v »Zadrugi« mu je služba,
tam je Mohorjeva družba...

GOLOUH MOŽEK

Sred krize mož obupal ni,
groteske se sedanosti
možakar ni ne najmanj zbal,
sred zore, mraka je ostal
prepričanja stabilnega.
Duha je mož agilnega:
se šel MT in muzu, šah
in magistrat je — isti mah.
Za krik socialni mož zares
kosmatih nima nič ušes,
ker tak profinjen mu je sluh,
možakar je pač — golouh...

DOBRA SOSEŠČINA.

Pri sosedu Luku je nastal požar in
bila je nevarnost, da mu pogori vsa
domaćija, ki je bila dobro zavarovana.
Sosed Jaka, ki je opazil požar,
pa je z vso svojo veliko družino na
nemalo žalost Luke pritekel takoj na
pomoč, tako da so ogenj pogasili in
je bilo le malo škode. Ko so ga vprašali,
zakaj je bil tako požrtvovalen,
se je odrezal: »Luka je preveč slab
sosed, da bi mu privoščil lepo zavarovalnino!«

D. Goflja:

Sam

Osebe: Gospod Pivec, njegova žena, ljubica, natak, stražnik.

Kraj dejanja: Gostilna in hotel »Graf«. Čas dejanja: polnoč.

(Pri mizi sedita gospod Pivec in njegova žena.)

Pivec:

O žena, sad poročnega ti čina
predaj se z mano sanjam fantazije,
naroči mi še hitro liter vina,
nocoj moj dom bo v sponah poezije.

Njegova žena (mrko):

O mož, pokor največja ti pokora,
ti pijandura, vseh mrcin mrcina,
gojiš li v prsih misel, da sem nora,
da moja možnja vir bo litra vina?

Pivec:

Ne daj, da si posodim te kovače,
za vino od natakarijev — goljufov!

Njegova žena (bolj mrko):

Ni v tvojem žrelu še dovolj pijače,
ni ti dovolj, da rekorder si — pufov?

Pivec:

Le pol, četrt, osminko vsaj naroči,
da se namaže stroj za fantazijo!

Njegova žena (najbolj mrko):

Naj ti peklensček sam tvoj kljun namoči.
ne plačam nič. Domov grem spat — adijo!
(Odide.)

Pivec (gleda žalostno za njo):

Ki vernost mi je večno obljubila,
v tej težki uri me je zapustila,
zdaj sam brez žene sem in brez pijače,
srce prežalostno mi v prsih plače.

Ljubica (pristopi):

Ti, ki posnetek moškega si bitja,
kdo kruto ti pretrgal nit je pitja?

G. Pivec (zapeljivo):

Z denarjem šla mi žena je ubežna,
prisedi bliže, ljubica ti nežna!
Za tabo mi to uro gre skomina,
prisedi, brž naroči liter vina!

Ljubica:

Pogoltnem rajši litra pol lizola,
ko da ljubezni in še alkohola
povrhu bi sedaj ti darovala —

Pivec:

Ljubezni nič! Le — vino boš plačala!

Ljubica (v dno duše zadeta):

Mar meni tvoje vinske so skomine —
jaz pojdem spat, ti pa požiraj — sline!
(Odide.)

G.

Pivec:

Me žena zapustila je ubežna,
za njo je tudi ljubica šla nežna,
krog mene prazno je, le tam možakar
nad vse simpatičen stoji, — natak.

Natak (zafkljivo):

Gospod, smem vprašati, česa želite,
kakšne srce goji vam upe skrite?

Pivec (poetično):

O ti, ki cvet si vsake oštarije,
ki up si, nada vsakega, ki pije
saj vem, da tvoja trda srca hrani
mehko srce, ki piti mi ne brani.
Dobroti bodi in nikar ne nori,
brž pipico pri sodčku mi otvori!

Natak:

Zares sladkejša še je od medice
sladkoba vaše mile govorice,
a če zapitka niste še plačali,
ne boste s pitjem nič nadaljevali.

Pivec (glasno):

Že v Svetem pismu pisano stoji ti:
krščansko je vse žejne napojiti!
Naj on, ki k nam besede te obrača
še tudi moj zapitek danes plača!

Natak (pomenljivo):

Naj si zdaj vas zavoljo poravnave
ogleda s pendrekom — oko postave.

(Odide.)

Pivec (glasneje):

Me žena zapustila je ubežna,
za njo je tudi ljubica šla nežna,
natakarija, denarja ni, ne vina,
le v žejni duši črna je temina...
O poezija, cestna ti babura —

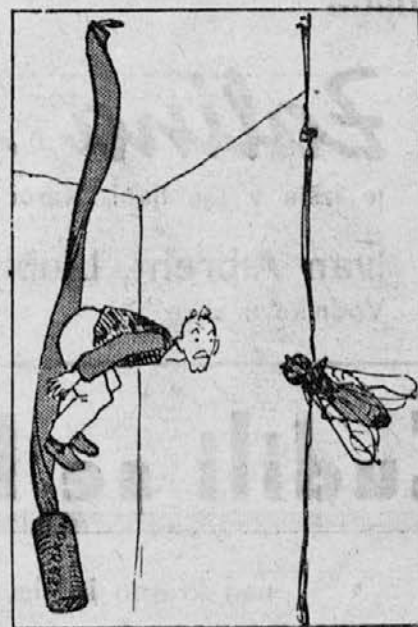
Stražar (službeno):

Gospod, je prvič policijska ura!
In drugič zastran vašega organa
in, ker ni tudi ceha poravnana
in tretjič, da za vas ne bo skušnjave
grete z menoj v imenu zdaj postave!
(Stražar aretira Pivca in ga odvede v hotel »Graf«. Tam ga zaklene v celico in odide.)

Pivec:

Zdaj niti žene tukaj ni ubežne,
ni niti ljubice nič tukaj nežne,
natakarija ni, niti ni stražarja,
pol kaplje vina ni, niti denarja,
in mesto v sladkih sponah poezije
moj dom je v grenkih sponah — policije...
(Luč se ugasne, ker je tam nimajo. Zastor
pa pade, ker je že dovolj te tragedije.)

POBOŽNA ŽELJA MUHE

Čitajte »Toti list«

Novo otvorjena trgovina čevljev se priporoča

KING SHOE

GOSPOSKA UL. 30 - HOTEL ZAMORC

Nudi Vam: najnovejše oblike damskih, moških ter otroških čevljev in copat. — Oglejte si izložbe!

LASTNIKA VREMEC IN TURK

Javna kuhinja

na Slomškovem trgu šte. 6

BREZALKOHOLNA
RESTAVRACIJA

Menu: obed 5-9 Din, večerja 4-7 Din

DIJAKI DOBE POPUSTI

Gostilna Karbeutz

MARIBOR

FRANKOPANOVA ULICA ŠT. 39

„Dve reči sta: vino in jedača,
vsled katerih k meni priti se izplača“.

HOTEL „MARIBORSKI DVOR“

MARIBOR (na desnem bregu Drave)

Krasne in poceni sobe. — Izvrstna kuhinja. — Avtogaraža v hiši. — Se priporoča

Adam Črešnar

Knjiga

Zalina rana

je izšla v Ljubljani. Naročite jo lahko pri:

Ivan Albreht, Ljubljana VII.
Vodnikova ulica

Ivan Kravos

MARIBOR, Aleksandrova 13

Kovčege, ročne torbice, denarnice itd.
Okusno in poceni!

Čudili se boste

nad krasno izdelavo in nizkimi cenami, ki Vam jih nudi za vse vrste pohištva

IVAN KLANČNIK
mizarstvo - MARIBOR, Mejna ul. 6